

Fragment din discursul rostit pe data de 29.10.2018, la Chișinău cu prilejul deschiderii ședinței de lucru în cadrul seminarului „Dezvoltare curriculară și manualele de istorie“

...

În calitate de ambasador nu sunt expertă în chestiuni legate de curriculum sau manualele de istorie. Dar abordarea istoriei este o temă ce mă preocupă mereu, atât pe mine cât și pe colegii și colegele mele din alte țări.

Anume în regiuni ce au în spate o istorie tumultoasă precum ar fi, de exemplu, spațiul dunărean și teritoriile adiacente, există diferite narrative, diverse perspective și interpretări ale trecutului. Pe parcursul ultimilor ani am văzut, adeseori, cum politicienii, pentru a-și realiza scopurile lor, au făcut și fac referință la istorie - la o anumită interpretare a istoriei ce convine scopurilor proprii. Acest lucru este valabil pentru Regiunea Mării Negre, e valabil însă și pentru alte părți ale lumii. Nu doar din aceasta am învățat că abordarea istoriei este o temă sensibilă.

În discursul său pe data de 23 august 2017, rostit în fața reprezentanților Academiei de Științe din Estonia cu prilejul aniversării Pactului Molotov–Ribbentrop și al “Căii Baltice”, Președintele federal german, Frank-Walter Steinmeier, a exprimat următoarea convingere:

„Istoria nu poate deveni o nouă linie de front. Da, memoria istorică este complexă și în același timp extrem de emoțională.

Memoria istorică reprezintă baza pentru autoidentificarea oamenilor și a națiunilor întregi. Sunt însă convins: istoria nu poate fi o armă.

Consider că cu cât mai mult vom reflecta împreună asupra memoriei istorice, cu atât mai rapid vom învinge divergențele și percepțiile eronate – cu atât mai profundă va fi înțelegerea între popoare.

...

[...] cine acceptă complexitatea istoriei, contradicțiile ei și viziunile altora asupra istoriei nu va pierde nimic, nici mândria, nici respectul față de sine, acela ar putea chiar să și câștige ceva. Și anume: libertatea de a scapa de mrejele istoriei, de a construi împreună cu alții un viitor pașnic.,

...

Pentru ca istoria să nu poată fi pur și simplu instrumentalizată, elevii trebuie să facă cunoștință cu metodele de cercetare istorică. Ei trebuie să învețe să înțeleagă că există nu doar un punct de vedere asupra unei istorii complexe și că din diverse surse pot afla informații diferite ce sunt parte a unui tablou întreg.

Dacă veți reuși să cultivați aceste lucruri, veți facilita ca diferite percepții să poată fi discutate și acceptate.... Sperăm că atunci acești elevi vor fi mai puțin vulnerabili în viitor la falsificările istoriei și propaganda istorică cu care ne confruntăm mereu.